

Foc Nou

Juny-Juliol 2010. Número 432. Any xxxvii. 4,75 €

www.focnou.cat

Em dic Clara d'Assís

Gadi Bosch Pons

Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 2010
126 pàg., 12,31 €

Aquest petit llibre sobre santa Clara, escrit per una clarissa de Ciutadella (Menorca), m'ha agradat molt per dos motius.

El primer, perquè aporta una suficient informació sobre una santa de la qual creiem que ho sabem tot, quan en veritat ens manquen moltes dades significatives. Per exemple, l'ambient familiar, amb la importància de la mare, Hortulana, que posà el nom de "Clara" a la seva filla per tal que transparentés l'amor de Déu. Hortulana s'entén bé amb Clara, tot i el seu desig de casar-la amb un noble benestant. Després hi comptem les germanes Caterina, Agnès i Beatriu. Aquestes dues últimes seran de les

primeres en reunir-se amb Clara com a "Germanes Pobres", les quals –per a ser reconegudes en l'Església– s'acolliran sota la Regla de Sant Benet, fins que Clara redacti la seva pròpia Regla aprovada el 1253 per Innocenci IV. Hi ha moltes informacions adients, amb un vocabulari al final del llibre, que aclareixen molts dels passos de santa Clara, l'escriptora del segle XIII.

El segon motiu pel qual m'ha agradat molt aquest llibre és perquè les seves pàgines traspuen l'esperit de Sant Francesc. Ho fan amb senzillesa, com no podia ser d'altra manera. Hi ha llibres sobre sant Francesc que traspuen bé el seu esperit: el llibre d'Eloi Leclerc, *Saviesa d'un pobre*, també el *Francesc d'Assís* de Chesterton, o els escrits del Pare Gamissans, de casa nostra, als quals –*in illo tempore*– vaig tenir el goig de fer un pròleg en què vaig relatar la meua experiència a I Carceri, lloc eminent franciscà: una mena de muntanyeta de la Transfiguració.

Aquest esperit vivificador no és buscat ni perseguit amb afany. Apareix en moltíssimes ratlles de la narració, incorporat a la lletra del relat de forma que lletra i esperit queden unides amb joia i "claror", fins a fer entrar el lector en el goig de la fe.

Aquest esperit, ho he insinuat, apareix quan a Assís comença a aparèixer gent, de forma que podríem dir que "ja hi som tots": les germanes i les amigues de Clara ("no va trigar a arribar el regal del Pare del Cel: les primeres 'germanes'"), tota la família de Clara, els joves del poble, amb sant Francesc i els seus "fratells", el seu pare, el Bisbe... i el Jesús de sant Damià que dóna alegria i pau a tots.

L'altre manera de fer-se present l'esperit de Francesc, la manllevo d'un episodi del llibre d'en Leclerc. Santa

Clara li diu a sant Francesc que si vol viure pau i alegria ha de viure el temps de Déu. Els escrits franciscans com el de Gadi Bosch saben relligar les minúcies de la terra amb la claror que ve de Déu; des de les situacions reals de la terra respiren la pau de Déu. Exemples: "una menjada de peix cada any" fa que els benedictins entreguin a Francesc l'ús de la Porciúncola on els "germanets" hi trobaran inspiració i adoració a Déu; la mateixa Clara s'adona "que el meu nom anava lligat a la persona de Jesús" (p. 14); la pobresa de les "germanes pobres" no és més que la porta per a conviure i estimar els més pobres del lloc.

Podríem afegir molts detalls, però crec que serà millor que els lectors s'alimentin amb les noranta pàgines d'aquesta lectura realment espiritual.
–Josep M. Rovira Belloso